

ved anvendelse af tvang i helt specielle situationer og drøfte de betingelser, der i andre lande åbner for adgang til tvang, samt drøfte den øgede retssikkerhed, gruppen så i givet fald vil skulle have.

Med det som mål støtter den socialdemokratiske gruppe lovforslaget.

#### **Eva Kjer Hansen (V):**

I Venstre vil vi gerne støtte lovforslaget og dermed en forlængelse af ordningen med mulighed for at tilbageholde stofmisbrugere i behandling.

Efter vores opfattelse er det rigtigt, at der blandt forskellige tilbud af behandling gives mulighed for at kunne indgå en aftale om fastholdelse i behandlingen, men jeg vil gerne appellere til ministeren om, at vi samtidig også får loven strammet op, sådan så vi sikrer, at loven bliver gjort mere anvendelig, at den bliver mere præcis, så vi skaber mulighed for, at det her reelt bliver brugt til noget. Og der håber jeg, at vi i forbindelse med udvalgsbehandlingen af det her lovforslag kan gå ind i en god debat og diskussion om, hvordan vi nu efter så lang tid, hvor vi har haft de her muligheder, også kan sikre, at det reelt bliver til noget i praksis.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi også målretter indsatsen mod gravide misbrugere. Her har vi en gruppe, som jo er særlig udsat, men som vel egentlig også må være særlig motiveret til at gå ind i en behandlingsform. Derfor håber jeg, at vi, bl.a. inspireret af erfaringerne fra Norge, som også den tidligere ordfører var inde på, kan få noget mere konkret sat i værk på det her område.

For mig at se drejer det sig om at give et tilbud til borgere, der er ude i stofmisbrug, give nogle valgmuligheder for at hjælpe disse mennesker ud af den skrækelige situation, de er i, og derfor håber vi fra Venstres side, at loven vil blive brugt, og dermed støtter vi forslaget.

#### **Jens Heimburger (KF):**

Vi står med dette lovforslag i en lidt særpræget situation: Folketinget har vedtaget en lov, som ikke anvendes i de amter, som har det daglige ansvar for behandling af misbrugerne. Det er selvfølgelig kritisk, fordi vi daglig ser de alvorlige problemer, som er forbundet med manglende behandling af stofmisbrugere, ikke mindst i en situation, hvor der er tale om gravide stofmisbrugere.

Kan vi i samfundet blot lade stå til, må vi spørge, og kan vi lovgive os ud af det, er jo så det næste spørgsmål. Vi må i hvert fald starte med at sige, at vi ikke vil lade stå til. Derfor støtter vi forsættelsen af denne lov. Vi håber så også, at den vil blive anvendt. Vi mener, det er vigtigt, at der er denne her mulighed for tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling, og vi vil fortsat give amterne mulighed for at bruge disse kontrakter, og vi håber som sagt, at de vil blive taget i anvendelse. Men ud over håbet om øget brug af frivillig tvang vil vi meget gerne fremme forslag, som går endnu videre.

Folketingets Socialudvalg, som andre har nævnt, har jo netop været i Norge på en studietur, og hvis vi skal have noget for skatteborgernes penge, jamen så synes jeg bl.a., vi skulle overveje at bruge nogle af de metoder, man bruger i Norge, og her er der altså mulighed for, at man over for gravide misbrugere er langt mere konsekvent, end forsættelsen af denne lov lægger op til.

Vi vil derfor anbefale regeringen at arbejde videre med forslaget, som giver mulighed for tvungen behandling af gravide misbrugere, også uden forudgående samtykke i helt særlige tilfælde.

Og måske skulle vi starte med at kræve, at alle amterne benytter den lovgivning, som findes i dette forslag. Vi støtter forslaget fra socialministeren, men vil altså gerne drøfte, hvordan vi kan komme videre.

#### **Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):**

Næste taler er hr. Villy Søvnald, men inden jeg giver ordet til hr. Villy Søvnald, skal jeg selvfølgelig gerne præcisere, at det ikke er tilladt at tage gæster med ind i Folketingssalen under forhandlingerne. Men jeg går ud fra, at det er en force majeure-situation, og det må vi jo også en gang imellem tage hensyn til, men det er vel et enkeltstående tilfælde.

#### **Villy Søvnald (SF):**

Det er jo et meget sjældent privilegium at have lejlighed til at behandle et lovforslag, der oprindeligt blev vedtaget i 1992, og hvor lovbestemmelsen aldrig har været bragt i anvendelse. Det tror jeg kun man oplever ganske få gange i ens folketingsliv. Det fremgår endog af den skriftlige fremsættelse, at vi får mulighed for det endnu en gang i folketingsåret 2001-2002, så der er, om man så må sige, også noget at se frem til.